

שאלון

1. שם משפחה	פרטי	בלטינית
2. כתובת: עיר	רחוב	מס.
3. נולד בעיר	ארץ	שנה
4. מצב משפחה	ילדים	היה נשוי או לא
5. מצב הבריאות	מקום עבודה כרגע	
6. במקרה ואדם לא רוק נא לציין שם בעל או שם האשה		
7. צבע שערות	צבע עינים	צבע פנים
8. גבות אבהות או לא	עינים גדולות או לא	
9. שפתיים מלאות?	פה גדול?	פה רחב?
10. אף גדול או קטן	מתאים עגילים או לא	
11. טיפוס מיני	טיפוס סוציאלי	
12. צואר ארוך	שערות ארוכות או קצרות	
13. חזה בינוני/גדול/קטן	רוחב מוחניים	אורך רגלים
14. גובה כללי	טיפוס כללי	
15. לאיזה תפקיד מתאים(ה)?	לדעת המנהל	
16. שחקן מקצועי או לא	איפה שיחק	
17. איזה תפקידים	ממתי עד מתי	
18. מה עושה עכשיו	באם היה תפקיד בסרט	
19. חבר איגוד	השקעת כסף בקרן לעידוד סרט ישראלי	
20. הנני מצהיר שכל הפרטים הנ"ל הם נכונים.		
חתימה	תאריך	
הנני לאשר נכונות החתימה.	חתימה	תאריך

זהו הטופס המקורי של שאלון חברת "ישראל כרמן פילם". שאלון זה ניתן למילוי לכל אלה שהציעו את מועמדותם למשחק בסרט. שים לב לאופי השאלות ולאופן הצגתן. מלבד השאלון נדרשו המועמדים לצרף עוד תולדות חיים מפורטות ביותר, כולל פרטים אישיים וחוויות מיניות.

מספרת היא: "גלר שאל איתי: 'אם הייתי מבקש ממך להתפשט ערומה, היית מתפשטת?' שאלתי אותו מדוע דחקא לי הוא מציע זאת, והוא ענה: 'את לא מתפשטת בשבילי, לי לא חסר גופות עירום. אני פשוט רוצה לקבוע משהו.'"

נסיון בחדר חשוך

אחרי זה ספרתי לו על חיי, סיפרתי גם על פרטים אישיים ביותר. הוא ישב והאזין. הוא שאל אותי למה אני מבקרת בביתספר לרקודים. הסברתי לו, שסיימתי את שירותי בצבא ואין לי חברה ותעסוקה בערבוב. דיברתי איתו בגלוי ולא הסתרתני דבר. הוא אמר לי: 'תראי, תפסיקי לרקוד אצל ז'אק המורה לרקודים. אם את רוצה להיות שחקנית לא תוכלי להיות גם אצלו וגם אצלי'. שאלתי אותו מתוך כוונה תחילה: 'מה אתה רוצה, שאשב כל ערב בבית?' הוא השתתק. קם וניגש לחלון, הסתכל החיצה, חזר וכיבה את האור והתיישב בכורסא. הוא אמר לי: 'נגיה, שהיה בא משהו ומציע לך ללכת עמו, האם היית מסכימה ובאיזו מידה?' אמרתי: 'תלוי מי יהיה האדם.'"

הוא קם, לקח סיגרית ונעמד מולי במרחק של עשרה סנטימטר. הוא הצית את הסיגרית ודיבר כמו אדם רומנטי: 'נגיה אם אלי גלר, אני הייתי מציע לך לצאת איתי, היית מסכימה?' ענית: 'לא'. אז לא ידעתי שהוא נשוי.

הוא אמר: 'למה את עונה לי כבר לא? תחשבי קצת'. ענית לו: 'אני לא יכולה לצאת איתך, כי אם יהיה איזה סכסוך בעבודה זה יביא למצב לא נעים.'"

בינתיים עברה כשעה. ניגשתי לחלון והדלקתי סיגרית. הוא ניגש אלי מאחורי החל למרוט את שערותי. צעקתי: 'למה אתה עושה לי ככה?' הוא ענה: 'הרגש של הבחירות זה בדרך כלל מהשערות שלהם'. אמרתי לו: 'גילית לי משהו חדש'. כל העסק הרגיו אותי ורציתי ללכת. גלר עצר בעדי: 'אל תהיי ילדה, זה רק ניסוי קטן'. אמר. הסתובבתי והדלקתי את האור. גלר אמר: 'את באת מרצונך למשרד, את יודעת שזה לא חסר לי, אם אני מכבה את האור זה שייך למקצוע שלי'. הוא לקח את התיק שלי, החביא אותו וכיבה שוב את האור.

הוא פשט את חולצתו — גופיה לא הייתה לו — ואמר: 'את יודעת שאת טיפשה. בעצם, גם אני טיפש, ויש משהו משותף בינינו. אני רוצה להיות פיקח אבל אני לא מצליח, ובעצם אני טיפש גדול.'"

'התחלתי לפחד. השעה הייתה מאוחרת, והאוטובוס האחרון יוצא בשעה 12. היינו במצב לא נעים. זוג בחדר חשוך, יושבים קרוב מאוד. הרגשתי משהו עלול להתרחש, והשתדלתי להתרחק ממנו. פתאום הוא תפס אותי והתחיל לנשק אותי. לא הבנתי מה עומד בשבילך'. התנשקנו הרבה. יש לציין שהוא יודע לנשק. כמו קלארק גיבל לפחות. רציתי להשתחרר ממנו וכמעט ונאבקנו. בסוף הדלקתי את האור. ראיתי שהוא חסמיזוג.

'הוא ראה שאין לו ברירה ועזב אתי את המשרד. הוא ליווה אותי עד הבית, ולפני שנפרדנו הרביץ לי נשיקה חזקה.

'אחר-כך באתי לקורס כרגיל. גלר התנהג כאילו לא קרה שום דבר. בגמר השעור ירדנו יחד, והלכנו לכיון כיכר מגן-דוד. שאלתי אותו למה הוא כועס עלי, והוא ענה: 'את לא חייבת לי כלום ואני לא חייב לך. מה שעשיתי באותו ערב זה היה רק נסיון בשבילך'. ממישה צפורה בספורטה: 'באותו יום סיפר לי גלר כי הוא רוק את אחת הבנות מהקורס, מפני שמצא אותה עם בחור. המשכנו ללכת והוא שפך לפני את לבו: 'את לא מבינה אותי. אני אדם עסוק מאוד. יש לי ישיבות ופגישות במשך כל היום וזה די מעייף. אילו הייתי בא איתך כמגע אותו לילה, הייתי מדבר אליך היום בצורה אחרת משום שהייתי מרגיש שאני חייב לך משהו.'"

'ראיתי שיש לי עסק עם דון ז'ואן, והחלטתי להפסיק להתעסק אתו. יותר לא באתי לשעורים.'"

"שמעתי שאת פרוצה..."

בתו הפרטית של אלי גלר לעגוב על נשים כחאחרת. אולם ברנע בו הוא מופיע כביכול כבעל תפקיד צבורי, כמנהל חברת הסרטה, לובשת צינת חינוך גזן אחר לחלוטין. ומה גם שצפורה לא הייתה היחידה אליה נספל. נערה שניה, שתכונה כאן בשם

עדה, היא אותה נערה שגלר טען כאילו גרש אותה מהקורס, לאחר שמצאה בחברת בחור. מספרת עדה: 'לאחר הראיון עם אלי גלר, בו החזיק אותי קרוב לשלוש שעות, הוא אמר שהוא צריך לשוחח עמי ביחידות. הוא לקח אותי בטקסי ישר לגן העצמאות. הוא החל להראות לי כל מיני מקומות בגן שבהם, טען, יצלמו את סרטי. הוא תיאר לי מה יהיה: 'במקום זה יקימו בית קפה עם אורות צבעוניים ועם תזמורת ואת תצטרכי להופיע בשמלה צרה ולרקוד'. שאלתי אם אצטרך לקנות את השמלה בכספי, והוא השיב שהחברה תסדר זאת.

'את התסריט לא הכרתי באותו יום. אלי סיפר לי על הסצינה המפורסמת מהתסריט, בה רודף אדי אחר נחמה לאחר שבעלה נהרג. הוא תיאר בפרוטרוט מה מתחולל ביניהם. הפורנוגרפיה בסצינה זאת לא מצאה חן בעיני. טענתי שקטע זה עלול לקלקל את כל הסרט. 'נפגשתי עם גלר עוד מספר פעמים. פעם היא ראה אותי מדברת עם אחד המשתתפים בקורס. הוא צעק עלי ואמר שאסור לי לדבר עם בחורים, מפני שזה מקום ציבורי. מאז דאג שלא אדבר עם אף אחד, ותמיד, אחרי השיעורים, ליחה אותי בעצמו הביתה.

'באחד הימים באתי למשרד ברחוב יפו. גלר הכניס אותי לחדרו. 'את לא שומעת בקול, ושמתעל על כל מיני שמועות', אמר לי. 'מישהו הודיע לי שאת פרוצה'. הייתי נבוכה מאוד. אמרתי שלא יתכן שמישהו יעליל עלי כזאת. גלר קרא לפורשטיין שיכנס למשרד. כשכנס, שאל אותי: 'מה שמעת עליה?' פורשטיין ענה: 'שמעתי שמישהו אמר שהיא פרוצה, אבל אמרתי לך שאיני מאמין'. אני לא רגילה לשיחות על נושאים כאלה, ובאתי במבוכה. מאותו יום לא הייתי שלימה עם עצמי כשבאתי שמה.'"

הזאב והאזווים

לר, הערמומי והפיקח הרבה יותר מזאב פורשטיין, אינו נוהג לקפח את שותפו. למרות שלגלר יש בחברת ההסרטה המדומה תפקיד של מנהל וזילו הוא רק פקיד המקבל משכורת של 150 לירות לחודש, הרי היחסים בין השניים הם ידידותיים מאוד. גלר זוכר כנראה לפורשטיין את ענין חוות האזווים המשותפת שלהם.

היה זה בתקופה בה היה לזילו כסף ואילו גלר הסתובב בחזרה חסר פרוטה. אותו זמן עלה במותו של גלר רעיון, משורת הרעיונות הגאונים שלו לרחחים קלים: הקמת חוזה לגידול אזווים. גידול אזווים הוא, כידוע, מפעל חלוצי מאוד. גם משרד החקלאות וגם התאחדות האכרים היו מוכנים לעזור לצעיר הנלהב, שהופיע בפניהם ובקיש את עזרתם להקמת החוזה. אולם היה דרוש שטח קרקע למפעל החדש. ואז בא לעזרתו של גלר חברו הטוב פורשטיין. אביו של פורשטיין הוא בעל משק מפתח למדי ושטחי קרקע, במושב בו הוא גר. פורשטיין היה מוכן להעמיד לרשות גלר שטח של 25 דונם להקמת החוזה.

רק הרעיון הגאוני היה של גלר; הכספים היו צריכים לבוא ממקורות אחרים. גלר ניסה לשכנע אנשים שונים בחזרה להכנס עמו לשותפות ולהשקיע כספים. אולם איש לא האמין לו ועסק האזווים ירד מהפרק.

תמורת נכונותו להשתתף בעסק האזווים, שיתף גלר את פורשטיין פקידו בעסק האזווות הפתיות, כפי שיתברר מהמשך סיפורה של התלמידה עדה:

'תמיד לאחר שיעורי קורס הקולנוע, היה גלר מלווה אותי הביתה. באחד הימים הוא היה עסיק מאוד. פורשטיין קפץ על המציאה והחליט שאני הולכת איתו לקולנוע. סרבתי, אבל הוא התעקש לפחות ללוות אותי הביתה. בדרך נכנסנו לקפה נוגה, ושם ישב וסיפר לי את תולדות חייו. הוא סיפר לי שהוא אשר כתב את תסריט הסרט, ושוה סיפור מציאותי שקרה לו באמת. שאלתי אותו אם נחמה, גיבורת הסרט, היא אשתו. הוא התחמק מלהשיב לי. מתוך גיפוס, שתקתי.

אחר כך סיפר לי שאחותו הייתה, ארבע ימים לאחר נשואיה, בתולה. בזה רצה להוכיח לי שהוא ממשפחה טובה. הוא אמר שתמיד היה רגיל לחיות בשפע, ש' אביו אף פעם לא היכה אותו ותמיד קיבל ממנו מה שיצאה. משום כך, המשיך, זה מרגיז אותו מאוד עכשיו, כשאין לו כסף והוא נאלץ לקחת כסף מאביו.

'אמרתי לפורשטיין שאלי גלר מפחיד אותי מפני שאמר שאם מישהו לא ישמע בקולו, יקבל ממנו סטירות. אינני חושבת שהגיע לרמה של סטיל ב. דמיל, שהוא יכול לתת סטירות לשוקנים. אמרתי. פורשטיין ניסה להרגיע אותי וטען שהוא עצמו אינו נופל מגלר. לפני שנפרדנו לחץ עלי שאפגש עמו שוב. אמרתי לו שאלי גלר לא מרשה לי להיפגש עם בחורים, אבל הוא אמר שהיא כבר יסדר זאת עם גלר ואין לי מה לדאוג.

'לאחר זאת שאל פורשטיין רשות מגלר לצאת עמי, וגלר נתן לו את הרשות. זה פגע בי גורא, משום שאיני רכושו של גלר, שיגיד לי מה לעשות. חוץ מזה, הכל עשה עלי רושם זול מאוד. הודעתי לגלר שאיני מכנה להופיע בתפקיד התפשטות. הוא ניסה לשכנע אותי שאשאר, אמר לי שאני היחידה שאקבל כסף, ושעליו לשמור זאת בסוד, כדי שהשאר לא יבואו אליו בטענות. 'אבל העסק לא מצא חן בעיני. ראיתי ש' זה לא רציני. בשעת צילום המבחן, למשל,

החזיק פתאום פורשטיין את המצלמה ואלי גלר בא להצטלם עמי בפוזות שונות. כשבקשתי לראות את הצלומים, התחמק גלר ואמר שיש שם תמונות של כל מיני אנשים שאי אפשר לראותם. מאחר שגם הורי התנגדו שאמשיך להופיע אצל גלר, אחרי שסיפרתי מה בערך הולך שם, הודעתי לגלר שאני עוזבת את העסק ויותר לא הלכתי אליו.'"

לא היה זה המקרה היחיד בו החליט לפתע גלר, להופיע עצמו בצילומי המבחן. כשהיה מגיע תורה של נערה יפת מראה להופיע בפני המצלמה, מסר גלר את המצלמה לפורשטיין. פורשטיין סובב את המצלמה וגלר הצטלם בפוזות שונות עם הגערות. מאין למד לפתע גם פורשטיין את תורת ההסרטה?

לפורשטיין ישנה תשובה מוכנה גם על כך: 'למדתי את זה פעם, וזה מספיק. זה פשוט מאוד. כל אחד יכול לצלם'. גלר ידע להסביר זאת אחרת: 'לימדתי אותו איך להסריט במשך עשרה רגעים. זאת לא חכמה גדולה. הייתי מלמד כל אדם לעשות זאת'. כדי לבחון באיזו מידה הצליח פורשטיין לקלוט את תורת ההסרטה מרבו גלר, נשאל פורשטיין על ידי חוקר העולם הזה: 'כאלם סרטים, מהו משך הזמן בו אפשר לצלם בגליל סרט אחד, באופן צפוף ללא הפסקה?'

פורשטיין חשב הרבה, ניסה לשחזר את התורה שלמד ולבסוף אמר: 'אפשר לסובב מצלמה עם רולה (גליל) אחת במשך 40 רגע'. כל צלם סרטים מתחיל יודע שמצלמת הסרטים הגדולה בעולם יכולה לצלם רק כ־30 דקות ללא הפסקה. המצלמה שהיתה בידי

הפקידה

היא רות נטוביץ, שבעה חודשים לא

קיבלה משכורת. 'השבוע קיבלתי הכל', אמרה.